

Til støtte herfor skal der udarbejdes en række forskellige regler (retningslinjer) som nævnt især i § 4, stk. 2, § 5, stk. 2, og § 6, stk. 2 og 3. Disse regler foreligger ikke, men man har påbegyndt arbejdet herpå i den interdepartementale arbejdsgruppe.

Der er over for udvalget rejst spørgsmål om, hvorvidt den påtænkte centrale koordination og styrelse af lovens administration vil vanskeliggøre den hidtidige mulighed for direkte kontakt mellem de virksomheder, som optager forekomsterne i jorden, og de berørte lokale instanser.

Ministeren har herom udtalt, at det ikke vil være tilsigtet, at en sådan kontakt fremtidig skal ophøre. Det vil for den centrale koordination og styring også være af betydning, at der er kontakt mellem råstofindvindingsvirksomhederne og de lokale instanser, på hvis medvirken de centrale myndigheder bl. a. må støtte sig.

Udvalget har over for ministeren rejst spørgsmål om sammensætningen af det i § 3 omtalte råd.

Ministeren har oplyst, at spørgsmålet er under overvejelse, og at der derfor ikke kan meddeles en endelig angivelse af sammensætningen. På basis af de drøftelser, der foreløbig har været i den interdepartementale arbejdsgruppe, har ministeren imidlertid oplyst følgende.

Der påtænkes for det første udpeget repræsentanter gennem de særligt interesse-rede ministerier, nemlig foruden ministeriet for offentlige arbejder: boligministeriet, landbrugsministeriet, ministeriet for forureningsbekæmpelse og ministeriet for kulturelle anliggender.

For ministeriet for offentlige arbejders vedkommende tænkes særligt på den geologiske sagkundskab (Danmarks geologiske undersøgelse) og sagkundskab inden for kystsikrings- og vandbygningsteknik (vandbygningsdirektoratet) samt sagkundskab med hensyn til materialeanvendelighed og det offentliges interesser som materialeforbruger til anlægsvirksomhed (vejlaboratoriet). For boligministeriets vedkommende vil det være planlægningsmæssige interesser, der træder i forgrunden (den kommitterede i byplansager). Tilsvarende gælder ministeriet for kulturelle anliggender (Statens naturfrednings- og landskabskonsulent), men også anden sagkundskab (f. eks. arkæologi)

kan der blive tale om at lade være repræsenteret. For landbrugsministeriets vedkommende tænkes der på jordbrugsvidenskaben (Landbohøjskolen). Ministeriet for forureningsbekæmpelse forudsættes at udpege repræsentant(er), der dækker miljøstyrelsens område. Endvidere vil der være behov for videnskabelig sagkundskab inden for fiskeribiologi (Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser). Herudover forudsættes der udpeget repræsentanter for de interesserede erhverv, såvel på producentsiden som fra materialeforbrugende erhverv. Man ville gerne tilstræbe, at de forskellige erhvervsgrøene bliver ligeligt repræsenteret, men der bør også tages hensyn til, at medlemsantallet ikke må blive alt for stort. Man forestiller sig, at der udpeges 3 a 4 erhvervsrepræsentanter, og for at få bedst mulig dækning for de forskellige erhverv vil man så vidt muligt søge erhvervsrepræsentanterne udpeget efter drøftelse med de mest repræsentative hovedorganisationer (bl. a. Industrirådet).

Efter den her skitserede sammensætning vil Råstofrådet, som det ses, komme til at bestå af 3 hovedgrupper: repræsentanter for offentlig administration, særlig inden for planlægningsvirksomhed, videnskabeligt uddannede repræsentanter, som især påregnes udpeget blandt videnskabsmænd, der også arbejder ud fra økologiske synspunkter, samt repræsentanter for det praktiske erhvervsliv.

Andre felter end de ovennævnte kan naturligvis tænkes at komme i betragtning, såvel ved rådets nedsættelse som senere, hvis der viser sig behov herfor.

Der bliver således et ret betydeligt antal medlemmer, fordi det vil være ønskeligt med ekspertise på mange områder, men det forudsættes da, at rådet vil udføre en betydelig del af sit arbejde i mindre grupper.

Det er i en af de i udvalget modtagne henvendelser gjort gældende, at den del af stenfiskernes udnyttelse af forekomster, som sker i forbindelse med vandbygningsarbejder, vanskeligt vil kunne forenes med de i lovforslagets § 11, stk. 1 og 2, indeholdte bestemmelser om eneretstilladelser, idet der ved sådanne arbejder ofte indgår en indbygning af materialerne i det pågældende bygningsværk.

Ministeren har over for udvalget oplyst,